

Deputaten geestelijke verzorging varenden

Bijbelstudie

De zesde boetpsalm - Psalm 130

Dit is een lied Hammaäloth, dat betekent een pelgrimslied. We kunnen denken aan de grote optochten op de grote feestdagen in Israël - naar Jeruzalem.

We kunnen het ook opvatten als de pelgrimstocht van het leven. Deze psalm gaat over onze weg door het leven. Het leven van de gelovige is inderdaad getekend in deze psalm.

De opbouw van de psalm:

Vers 1-4   gebed om verhoring

Vers 5-6   vertrouwen/hoop

Vers 7-8   verlossing van Israël

Vers 1 - "Uit de diepten." Het woord betekent: diepte der zee. Het is een uitdrukking voor nood. Vergelijk Psalm 69: 3 - "Ik ben gekomen in de diepten der wateren en de vloed overstroomt mij."

Hier is echte nood bedoeld, die de hele mens raakt. Het roepen tot God is een roepen uit doodsnoed.

Welke diepten zijn hier bedoeld? Al de zaken die tegen zitten: teleurstelling, relaties met mensen die stuk lopen, lijden van allerlei aard, doodsgevaar, het slechte bericht van een specialist. Ons leven gaat ook weleens door de diepten.

Die ervaringen zijn niet het enige. In die diepten wordt de dichter geconfronteerd met de HEERE. Hij moet voor Zijn aangezicht verschijnen. "Zo Gij, HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat; HEERE! wie zal bestaan? Waar blijf ik dan? Dan blijf ik nergens."

De dichter stuit op zijn eigen zonde, zijn eigen ongerechtigheid, ongehoorzaamheid, liefdeloosheid en zonde in zijn hart. Al mijn begeerten, gedachten en verlangens zijn met zonde bekleet.

Er komt schuld bij. Voor de dichter is het geen vraag of hij schuldig is. Voor hem gaat het erom, dat de HEERE hem vergeeft. Alles hangt daarvan af. Hij bidt dat de HEERE Zich in genade over hem ontfermt.

Vers 3 en 4. In deze verzen vinden wij het motief voor zijn gebed. In vers 3 ziet hij meer op de mensen en in vers 4 op de HEERE.

Geen enkel mens kan voor God bestaan, als Hij let op de ongerechtigheden, als Hij die toerekent en bestraft - naar recht. Dan zou de HEERE mij voor eeuwig moeten straffen.

Zijn zonde heeft de dichter in de diepte gebracht. Van daaruit roept hij.

Maar de HEERE is barmhartig. De dichter zegt: "Bij U is vergeving." Vergelijk Nehemia negen, waar staat: "Doch Gij, een God van vergevingen, genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van weldadigheid." Nehemia 9: 17 en Daniël 9: 9.

God wordt hier groot gemaakt; bij Hem is ontferming.

De dichter put moed en troost uit wie de HEERE is!

De apostel Johannes schrijft in zijn brieven: "Indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden." 1 Joh. 2: 1 - 2
Laten wij onze zonden oprecht belijden! Dat is de weg.

Christus heeft het offer gebracht op Golgotha om onze schuld weg te nemen. God vergeeft om Christus' wil.

Vers 4 - "Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt."

Bij U is vergeving, komma. De zin gaat door! Opdat Gij gevreesd wordt.

Bij ons heeft "vrezen" een negatieve klank. In Psalm 130 is dat anders! De vreze Gods is een positieve verhouding. Iemand die de HEERE vreest, is bij God geborgen.

De wetenschap dat God barmhartig is, dat er bij Hem vergeving is, dat is het fundament. De vreze des HEEREN rust daarop. Het resultaat is: eerbied, ontzag, toewijding en nieuwe gehoorzaamheid.

Als er vergeving komt, dan komt er ook een ander leven. Dan komt er ook een ander verlangen. Wij mogen de HEERE ook bidden, dat wij Hem gaan volgen - een leven in de tere vreze Gods.

Vers 5 en 6. Op de belijdenis van de eerste vier verzen volgt nu het hopen en vertrouwen.

Hopen is een gespannen uitzien. De hoop richt zich op de HEERE. Dat geeft houvast.

Voor de hoop wordt het beeld gebruikt van een anker. Zoals een schip vastligt aan een anker, zo kunnen wij vastheid vinden in de hoop.

"Mijn ziel wacht op de HEERE." Alleen de HEERE kan hem redden uit de nood. Hij haalt hem op uit de diepte.

De dichter maakt een vergelijking: "Mijn ziel wacht op de HEERE, meer dan de wachters op de morgen." Door deze vergelijking krijgt het "hopen op God" meer diepte. De psalmdichter heeft het op deze manier krachtig verwoord.

Wachters zijn verantwoordelijk. De donkere nacht duurt lang en de gevaren zijn dreigend. Wanneer komt eindelijk het morgenlicht?

Parallel aan het zinnetje "ik verwacht de HEERE" loopt "ik hoop op Zijn Woord". De dichter hoopt op het Woord van God en op de God van het Woord. Redding uit de diepte is alleen mogelijk wanneer de HEERE vergeeft.

Vers 7 - "Israël hope op de HEERE; want bij de HEERE is goedertierenheid." De dichter geeft de grond voor zijn hoop aan. Hij looft God.

Goedertierenheid - genade, verbondstrouw.

Vers 7c - "Bij Hem is veel verlossing." Omdat Hij goedertieren is, omdat Hij genadig is.

Bent u bang dat u te erg gezondigd hebt? Wanhoop niet! Gods genade is overvloedig.

Vers 8 - "En Hij zal Israël verlossen van al zijn ongerechtigheden." De dichter spreekt de zekerheid uit, dat de HEERE Israël verlossen zal van al zijn zonde.

Gods genade is veel groter, rijker en overvloediger dan de zonde van Israël. Hij wil vergeven.

Gespreksvragen

1. Hoe ervaart u vergeving van zonde?
2. Denkt u dat een mens de zekerheid kan hebben, dat zijn zonden vergeven zijn?
3. In vers vier staat een belangrijk woordje: opdat. Kunt u duidelijk maken waarom het een groot verschil maakt, of er staat omdat of opdat?
4. De psalm vertoont de drieslag ellende-verlossing-dankbaarheid. Herkent u het? Vandaag hoort u soms mensen zeggen: "Die volgorde kunt u net zo goed omdraaien." Is dat juist?
5. In de prediking komen, als het goed is, de drie stukken aan de orde. Waarom is dit noodzakelijk? Heeft het ook te maken met het werk van God de Heilige Geest in het hart?
6. Hoe wordt onze verwachting door God beproefd?
7. De hoop beschaamt niet. Hoe kan het Bijbelse woord "hoop" spreken van grote zekerheid?
8. Het geloofsleven wordt door een levende hoop bepaald. (vers 5 en 7) Hoe kan het daartoe komen?
9. In de verzen 7 en 8 spreekt de dichter over Israël. Wat is de concrete inhoud van ons gebed voor Israël?